

Betta falx - Szumátrai harcoshal

ELSŐ LEÍRÓJA:	Tan & Kottelat, 1998
CSALÁD:	Osphronemidae
MÉRET:	4,5-6 cm
C°:	25-27
pH°:	4,5-6,5
Nk°:	0-10
HELYIGÉNY:	60 liter
VISELKEDÉS:	békés
TÁPLÁLÉK:	mikroragadozó
TARTÓZKODIK?	alsó és középső szint
ÉLETTARTAM:	3-4 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

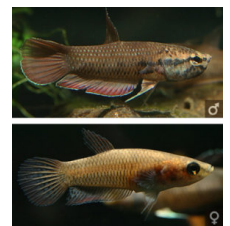
Betta falx
Szumátrai harcoshal
 (Tan & Kottelat, 1998)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Betta falx – Szumátrai harcoshal elterjedési területe (Distribution map)

Ázsiában, kizárólag Szumátra szigetén őshonos, endemikus faj. Főleg Jambi tartományban lehet vele találkozni, egyik fő lelőhelyét az Alai folyó vidéke alkotja. Leginkább álló, mocsaras, növényekkel sűrűn benőtt vizek lakója.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Kihegyesedő hátúszóval rendelkező, karcsú, hosszúkás testalkatú harcoshalfaj. Testének alapszíne szürkés – barnás árnyalatokban változik, ivarérett hímeknél néha pár irizáló, csillogó pikkelyt is felfedezhetünk. Testén három hosszanti csík fut végig, melyből egy szinte észrevehetetlen, s az alatta elhelyezkedő másik

két sáv is alig észrevehető. Mind közül talán a középső csík a legjobban kivehető, ez keresztülfut a szemén és a hal ajkain ér véget. A csíkok általában nem összefüggőek, hanem egymáshoz nagyon közel álló pontokból tevődnek ki.

A szumátrai harcoshal rendkívül sok hasonlóságon osztozik a jávai harcoshallal (*Betta picta*), egy időben egyazon fajnak hitték őket. Testük színezetében a fő különbség, hogy a *B. picta* esetében jól kivehetőek általában a sávok, és a fej is világosabb színű. A legfőbb különbséget azonban az úszók színeiben kell keresnünk. A *Betta falx* farok alatti és farokúszója egészen rőtvröses színezetű, külső szegélyén egy nagyon vékony fehéres csík fut. Ezt követően egy sötétszürkés szakaszt látunk, melyet bíboros – bordó színátmenet követ. Ebbe alkalmanként némi türkizkék is vegyülhet. A *Betta picta* esetében is fellelhetjük ezt az úszószegélyt, azonban nála a vöröses szín hiányzik, helyette a türkizkék dominál.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A '*Picta*-csoport' tagja, amiben semmi meglepő sincsen, hiszen küllemében is hasonló a csoport névadó fajához. Sokáig a *Betta picta* szumátrai variánsának tartották. A szumátrai harcoshalban – fajcsoportjának néhány másik fajához képest – egy úgyszólván klasszikus vadbettát ismerhetünk meg, a tartási körülményeket illetően. Lágú, savas és viszonylag meleg vizet igényelnek. Élőhelyén a pH gyakran 5 alatti, akváriumban is mindenképp savanyítsuk vizét (5-6,5 közötti pH ideális nekik). A német keménység értéke lehetőleg ne haladja meg a 8-10-et, minél alacsonyabb, annál jobb. Ezt desztillált vagy ioncserélt víz alkalmazásával könnyen elő tudjuk idézni. A hőmérséklet 25 és 28 °C között megfelelő; expedíciók során, az élőhelyén például 27 °C-t mértek.

Álló vagy csak igen csekélyen mozgó vízben élnek. Leginkább lassabb vízfolyások partmenti, növényekkel dúsan benőtt helyein, vagy elárasztott területeken, ártereken, mocsaras erdei vidékeken. Akváriumban is mindenképpen hasonló körülményekkel kell szolgálnunk számukra. Az áramlás ne legyen erőteljes, a vízi növényzet pedig legyen sűrű. E célra kiválóan alkalmasak a vízikelyhek, a lándzsás vízipáfrány, a *Nomaphila* fajok vagy a jávai moha. Úszónövényzettel árnyékoljuk medencéjüket, és az akvárium legyen alaposan lefedve, mert jól ugranak. Helyezzünk be uszadékokat, vagy esetleg félbetört kókuszshéjat, melyek további búvóhelyet jelentenek az állatoknak. Az egyik legautentikusabb dekorációs elemet azonban a falevelek jelentik, melyekkel nem kell szűkmarkúan bánnunk. Azon kívül, hogy élethűbbé varázsolják az akváriumot, búvóhelyet is nyújtanak, barnásra színezik a vizet szerves savtartalmukkal, valamint ezáltal hozzájárulnak a kémhatás csökkentéséhez (savanyításhoz). A savanyítást elősegíthetjük, ha a vizet tőzegeen szűrjük át. Egyes tenyésztők a könnyebb tisztán tartás végett nem használnak kavicsaljatot a vadbettáknál, a vastag levélréteg például helyettesítheti ezt.

Párban, háremben vagy csoportosan is tarthatjuk, az akvárium méretét ehhez igazítsuk. Néhány példány számára egy 60 liter körüli medence már bőségesen elegendő. Társítani nem feltétlenül érdemes, mivel visszahúzódó, bújós faj, egyfajos akváriumban jobban érzi magát, s így szaporítása is lehetővé válik. Ha mindenképpen társítani szeretnénk, akkor valamilyen kistestű razbóra, csíkkal lehet alkalmas mellé. A hímek íváskor mutathatnak némi territorialitást egymás iránt, de alapvetően békésebb faj. Szoktatás után elfogadja a száraz tápokot, de ha ezzel etetünk, akkor rendszeresen egészítsük ki fagyasztott és élő eleségekkel, máskülönben az egészségük csorbát szenvedhet. Nagyon kedvelik a különböző szúnyoglárvékat, grindált, artémiát; a vadonban is főleg rovarokkal, rovarlárvákkal, rákocskákkal és férgekkel táplálkoznak. A túletetésre ügyeljünk, mert emésztőszerv-rendszerüket megterhelheti, ha

egyszerre túleszik magukat, s emellett a hízásra is hajlamosak.

Tenyésztése nem bonyolult, ha biztosítjuk a tartás feltételeit, akkor rendszeres szaporulatra számíthatunk. Érdeemes párban kitenni őket szaporító akváriumba. Ennek fedele záródjon pontosan, máskülönben az utódok labirintszerve nem fog megfelelően fejlődni (a levegő és a víz hőmérsékletének különbsége miatt). Az ívás valódi megkezdése előtt amolyan „próba-ívasok” figyelhetők meg, ezért a procedura órákig is eltarthat. A hím U alakban körülöleli a nőtényt és kipréseli az ikrákat, majd megtermékenyíti azokat. A nőtény az ikrákat a szájába gyűjti, majd átköpi a hímnek. Apai szájköltők, az utódgondozás további feladatai a hímre hárulnak. A nőtény védi a területet, és elkerget minden idegen betolakodót, a hím pedig nyugodt helyre vonul vissza kikölni az ikrákat. Óvjuk a stressztől, mert ijedtségében lenyelheti az utódokat. Nem muszáj eltávolítani a nőtényt, viszont mivel szapora faj, egyes tenyésztői tapasztalatok azt mutatják, érdemes kivenni, mert ha újra beikrásodik, még azalatt leívnak, amíg az előző alom nem fejlődött ki rendesen. Elég nagy ikrákat raknak, ezért az utódok száma alacsony. Az elúszó kishalak frissen kelt artémiával indíthatóak, napi kétszeri etetés és rendszeres részleges vízcsere mellett jól fejlődnek. Akár a szülők mellett is maradhatnak, de el is távolíthatjuk azokat.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: -

Eng: -

Egyéb köznevei: Sumatra-Kampffisch, Pijoan-Kampffisch

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Labirintkopoltyús halak](#)

KULCSSZAVAK:

[Betta falx](#), [Labirintkopoltyús halak](#), [Szumátrai harcoshal](#), [Osphronemidae](#), [Tan & Kottelat, 1998](#), [Akváriumi halak](#)

JELLEMZŐK:

[közepesméretű akvárium 50-100 literig](#), [Szumátra](#), [alsó szint](#), [középső szint](#), [sárga vízi](#), [békés viselkedés](#), [átlagos élethossza 3-6 év](#), [fekete vízi](#), [igenlágvyvízi \(0-5°Nk\)](#), [lassú mozgású](#), [Nagy-Szunda-szk](#), [lágvyvízi \(5-10 Nk°\)](#), [sűrű növényzetigényű](#), [bújós](#), [ragadozó](#), [állóvízi](#), [barna vízi](#), [Ázsia](#), [félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [Dél-Ázsia](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [Indonézia](#), [savas \(6pH alatt\)](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Horst Linke: **Labyrinthfische**
- <http://www.seriouslyfish.com/species/betta-falx/>

- <http://www.bettysplendens.com/care-and-breeding-of-betta-falx.html>

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2018-02-04 08:29:23

Legutolsó frissítés: 2018-03-18 08:42:20

Katalógus ID: 9126

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/labirintkopoltyus-halak/betta-falx.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva